

Onze vakantie op Kreta in mei en juni 2008

In de winter hadden wij onze vliegtickets naar Kreta al geboekt. Toen Arno's vader in het voorjaar erg ziek werd, hebben we op het punt gestaan om onze vakantie te annuleren. Het was niet nodig, we konden rustig naar Kreta gaan. We vertrokken op 25 mei en landden op het vliegveld Heraklion. Omdat we de eerste dagen in Georgioupolis zouden blijven, hadden we geen auto gehuurd en gingen we met de bus naar Georgioupolis.

Onze studio bij Giannis en Nikki was schoon. Arno's katsouna hing aan de buitenlamp. Onze vakantie kon beginnen. S' avonds kregen we een telefoontje van de familie: het ging slechter met Arno's vader. Onze vakantiestemming maakte plaats voor zorgen en bange voorgevoelens.

De volgende dag belde Arno's broer dat hun vader overleden was. We hebben altijd een reisverzekering afgesloten en na een paar telefoontjes konden we dezelfde avond terugvliegen naar Nederland.

De noordkust vanuit het vliegtuig

Na de begrafenis van Arno's vader hebben we nieuwe tickets gekocht en zijn we weer naar Kreta vertrokken. Niet in vakantiestemming, maar wel in een fijne omgeving om het verdriet te verwerken en om ons nog eens de fijne momenten die we met Arno's vader op Kreta gehad hebben te herinneren.

We waren blij dat we twee jaar geleden nog met Arno's ouders hier waren en dat vooral Arno's vader dit geweldig vond.

Taverne Panorama

De eerste dagen hebben we in de omgeving van Georgiopolis veel gewandeld en genoten van de natuur en de mooie uitzichten. Op een van de wandelingen stopten we in Exopolis, bij de taverne Panorama. De eigenaresse, Georgia, was een bijzondere verschijning, met haar blonde haren en blauwe ogen. We bestelden een salade en een ijskoffie en keken toe hoe zij sinaasappelschillen in de boom hing om te drogen. Die gebruikte zij in de winter als zij b.v. Stifado ging koken.

Vele jaren later hoorden we dat je bij haar beter niet iets kon eten, want veel mensen werden ziek hierna. Ze nam het niet zo nauw met de hygiëne.

Wij hadden gelukkig nergens last van.

geitenhoeder

Wij woonden bij onze vrienden Giannis en Niki in de studio die wij altijd huurden, met uitzicht op de velden met gieten en schapen. Soms hoorden we de dieren wel heel erg dicht bij ons balkon. Het gras bij de burens is natuurlijk altijd lekkerder.

Dan zagen we dat ze weer ontsnapt waren. Arno heeft regelmatig de dieren weer terug moeten brengen naar hun eigen veld.

Georgioupolis

Op een rustige dag zijn we in Georgioupolis over de pier naar het Agios Nikolaos-kerkje gelopen. Dit kun je alleen doen als er geen golven zijn. Het kerkje wordt in de zomermaanden soms gebruikt bij huwelijken. Het is ook een bijzondere locatie voor zo iets.

Mili kloof

Hoewel het nog maar begin juni was, was de temperatuur soms al boven de dertig graden. Op zo'n warme dag besloten we naar Rethymnon te gaan om de Mili-kloof te lopen. Hier is het schaduwrijk door de vele bomen en struiken en er is meestal nog water in het riviertje.

Naar het zuiden

Na de eerste week, reisden we met de bus naar het zuiden, naar Chora Sfakion. We wilden een paar dagen naar Loutro, om vrienden te bezoeken en om te gaan wandelen. De reis naar Chora Sfakion duurde iets langer dan normaal en was ook iets avontuurlijker, want ze waren bezig om 3 tunnels te bouwen.

Sommige weggedeeltes waren nu zo smal dat er maar in één richting gereden kon worden, dus dat betekende veel wachttijd. Gelukkig leer je op Kreta geduld te hebben.

Loutro

In Loutro voelde het alsof we er gisteren nog waren. Hier verandert weinig. De fijne herinneringen aan de vakantie met Arno's ouders kwamen snel weer boven. Wat had Arno's vader genoten van het boottochtje met Manoussos. En ook Arno ging deze keer met Manoussos mee in zijn bootje, maar nu om de visnetten leeg te halen.

De vangst was niet zo groot, maar er zat wel een vliegende vis in het net. Manoussos liet hem nog even zien met zijn vleugels wijd uit.

Aradena kloof

In en rond Loutro hebben we heerlijk gewandeld op het E4 pad en ook achter Loutro bevindt zich een wandelpad met een mooi uitzicht op het dorpje. De tijm bloeide hier in het zuiden al overal en we hebben zelfs al zeezout gevonden op de rotsen.

Ook de Aradena kloof, een van de mooiste kloven op Kreta, stond op ons programma. We liepen vanaf Loutro naar Finikas en via de kliffen kwamen we bij marmara Beach, waar we de kloof inliepen. We zijn bij de grote olijfboom, met het bordje Livaniana rechtsaf bergopwaarts gelopen in de richting van het dorpje. Bij de taverne van Tilmann hebben we iets gedronken en de laatste nieuwtjes uitgewisseld.

Vanaf Livaniana liepen we gemakkelijke bergafwaarts via de blauwe stippen weer terug naar Loutro. Hier lokten de zee en een strandbedje.

Naar het noorden

Op de terugweg naar het noorden, zagen we dat het werk aan de tunnels nog lang niet klaar was. Er stonden aan de zijkant van de weg borden met maximum snelheid 20 kilometer. Alsof we die snelheid konden halen.

In Georgiopolis genoten we nog een paar relaxte stranddagen met af en toe een ontbijt of een drankje bij de taverne Samaria, vlak bij het dorpsplein. De groene Ninja motor van ober Georgios stond zoals altijd tegen de stoepwand.

Op weg naar Nederland hadden we al snel besloten dat we in september weer naar Kreta zouden gaan.

